

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΓ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1294 ²	Τοῦ ἁγίου Δημητρίου Τετάρτη 26 Ὀκτωβρίου 2016 (2006)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
---	---	---

Ἔχουμε ἀγάπη;

«Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους» (Ἰω. 15,17)

Ἐπάρχει, ἀγαπητοί μου, ἓνα βιβλίον, ποῦ ἀξίζει παραπάνω ἀπ' ὅλα στὸν κόσμον· εἶνε τὸ **Εὐαγγέλιον**. Περιέχει τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ μας, ποῦ εἶπε· «Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι» (Ματθ. 24,35). Ἀνοίγοντας τὸ Εὐαγγέλιον, λέει ὁ ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, βρίσκεις μέσα λόγια ἀνώτερα ἀπὸ χρυσάφι. Αὐτὸ τὸ βλέπουμε κατ' ἐξοχὴν στὸ σημερινὸ εὐαγγέλιον. Ὁ Κύριος ἀκοῦμε νὰ μᾶς δίνη μία ἐντολὴ πολὺ μικρὴ, δύο λέξεις. Ἄλλ' ἐνῶ φαίνεται μικρὴ, ἡ ἐντολὴ αὐτὴ ἔχει βάθος καὶ ὕψος μεγάλο. Ὁλος ὁ θεῖος νόμος συνοψίζεται στὶς λέξεις· «**Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους**», ν' ἀγαπᾶ ὁ ἓνας τὸν ἄλλο (Ἰω. 15,17). Ἄν αὐτὸ τὸ τηρούσαμε, ἡ γῆ θὰ γινόταν παράδεισος.

Μᾶς συνιστᾷ ὁ Χριστὸς νὰ ἔχουμε ἀγάπην. **Τί ν' ἀγαποῦμε;** Ὁ,τι δημιούργησε ὁ Θεός.

● Νὰ ἀγαποῦμε **τὴ γῆ** ποῦ κατοικοῦμε, αὐτὸ τὸ χῶμα ποῦ πατοῦμε. Τί δύναμις ἔδωσε ὁ Θεὸς στὸ χῶμα! Πάρτε δυὸ γλάστρες· γεμίστε τὴ μία μὲ σκόνην ἀπὸ χρυσάφι καὶ τὴν ἄλλη μὲ χῶμα. Ποιά ἔχει ἀνώτερη ἀξία; Ἡ γλάστρα μὲ τὸ χρυσάφι, θὰ πῆτε. Ὁχι. Γιατὶ ἂν σπείρης κάτι ἐκεῖ δὲν φυτρώνει· τὸ χρυσάφι εἶνε ἄγονο. Ἐνῶ ὅ,τι νὰ σπείρης στὸ χῶμα, φυτρώνει· λουλούδι, φυτό, σπαρτό, καλαμπόκι, σιτάρι... Ἀγάπα λοιπὸν αὐτὴ τὴ γῆ, γιατί εἶνε σὰν τὴ μάνα ποῦ σὲ τρέφει· ἀλλὰ καὶ γιατί, ὅπως βγῆκες ἀπὸ τὴ μάνα σου, ἔτσι μίαν μέρα θὰ γυρίσης πάλι στὴ μάνα γῆ, καὶ πάνω στὸν τάφο σου ὁ ἱερεὺς θὰ πῆ· «**Γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση**» (Γέν. 3,19· νεκρ. ἀκ.).

● Ἀγάπα τὴ γῆ, ἀγάπα ἀκόμα **τὰ δέντρα**, ποῦ φυτρώνουν στὴ γῆ καὶ σοῦ δίνουν τόσοι καρπούς. Ὁλοι μαζί οἱ ἐπιστήμονες μποροῦν νὰ φτειάξουν ἓνα μῆλον; Ἀδύνατον. Ἐνῶ ἡ μηλιὰ νεράκι παίρνει καὶ δίνει τέτοιο καρπὸ. Θαυμάζουν μερικοὶ τὰ ἐργαστάσια. Τί εἶνε ὅμως αὐτά; Μηδέν. Ἐγὼ θαυμάζω τὰ δέντρα. Παίρνουν

νεράκι, καὶ τὸ νεράκι τὸ κάνουν ἀλλοῦ ξινό, ἀλλοῦ γλυκό· ἀλλοῦ γίνεται πορτοκάλι, ἀλλοῦ λεμόνι, ἀλλοῦ λάδι... Πῶς; Ἡ ἐπιστήμη δὲν ἐξηγεῖ. Ἡ ἀπάντησι εἶνε· Ὁ Θεὸς τὰ ἐφτείαξε.

● Ἀγαπᾶτε λοιπὸν τὴ γῆ καὶ τὰ δέντρα, ἀγαπᾶτε τὰ πουλιὰ ποῦ κελαηδοῦν, τὰ πολύχρωμα λουλούδια ποῦ εὐωδιάζουν, ὅ,τι ὠραῖο ἔπλασε ὁ Θεός· ἀλλὰ παραπάνω τὸ Εὐαγγέλιον μᾶς συνιστᾷ νὰ ἀγαποῦμε **τὸν ἄνθρωπον**. Γιατὶ ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀξία ἀνεκτίμητη. Δὲν εἶνε μόνο σῶμα· εἶνε καὶ ψυχὴ ἀθάνατη καὶ αἰώνια. Ἀγάπα λοιπὸν τὸν κάθε ἄνθρωπον χωρὶς διακρίσεις. Ἀγάπα ὅλους, ὅπου κι ἂν κατοικοῦν, εἴτε στὸ Βόρειο εἴτε στὸ Νότιο Πόλο εἴτε στὴν Κίνα εἴτε στὴν Ἀμερικὴ εἴτε στὴν Αὐστραλία... Μὲ ὅλους συγγενεύουμε καὶ πρέπει νὰ τοὺς ἀγαποῦμε· εἴμαστε μία ἀνθρωπότης.

● Ἀλλὰ τὸ Εὐαγγέλιον ξεχωρίζει **μερικὰ πρόσωπα** ἰδιαιτέρως. Ποιά εἶν' αὐτά; Ἀγάπα τὴ μάνα, ποῦ σὲ γέννησε καὶ σὲ ἀνέθρεψε. Ἀγάπα τὸν πατέρα, ποῦ κοπίασε γιὰ νὰ σὲ συντηρήσῃ καὶ νὰ σὲ μορφώσῃ. Ἀγάπα ὁ ἄντρας τὴ γυναῖκα καὶ ἡ γυναῖκα τὸν ἄντρα. Ἀγαπᾶτε τὰ παιδιὰ τοὺς γονεῖς καὶ οἱ γονεῖς τὰ παιδιὰ. Ἀγαπᾶτε τὸ δάσκαλον ποῦ σᾶς ἔμαθε γράμματα, τὸν ἱερέα ποῦ σᾶς εὐλογεῖ. Ἀγαπᾶτε ἀκόμα – τί; Τὸν τόπον σας, τὸ χωριὸν σας, τὴν πατρίδα σας τὴν Ἑλλάδα μὲ τὴν τόση ἱστορία της.

Ἄλλ' ἐκεῖ θὰ σταματήσουμε; Ἄν ἡ ἀγάπη μας σταματᾷ ἐκεῖ, δὲν εἴμαστε Χριστιανοί. Παραπάνω κι ἀπ' τὸν πατέρα κι ἀπὸ τὴ μάνα κι ἀπὸ τὸ δάσκαλον κι ἀπὸ τὸν ἱερέα κι ἀπ' τὴν πατρίδα, ἀπὸ κάθε τι ἐπίγειον, ν' ἀγαποῦμε ἐκεῖνον ποῦ εἶνε ψηλά, πάνω κι ἀπὸ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ. Ὡ **Θεέ μου**, φώτισέ μας νὰ σὲ νιώσουμε καὶ νὰ σὲ ἀγαπήσουμε ὅπως πρέπει!

Ρώτησα κάποτε ἓνα ἀθῶο παιδάκι, ποῦ τὸ ἀνέτρεφε μίαν γιαγιά πιστὴ στὸ Θεὸ καὶ τὸ εἶχε μάθει νὰ προσεύχεται· –Τὸν ἀγαπᾷς τὸν πατέρα; –Ναί. –Ἀγαπᾷς τὴ μητέρα; –Πῶς! –Ἀ-

γαπᾶς τὴν γιαγιά; –Πολύ. –Καὶ πόσο ἀγαπᾶς τὸν πατέρα; –Τόσο. –Τὴν μητέρα; –Τόσο. –Τὴν γιαγιά; –Τόσο. –Καὶ τὸ Χριστό; Τότε ἀνοιξε τὰ χέρια του ὅσο μπορούσε...

Ὁ Χριστιανὸς ἀγαπάει ὅλους καὶ ὅλα, μὰ παραπάνω **τὸ Χριστό**. Ὅποιος δὲν ἀγαπάει τὸ Χριστό ἢ καὶ τὸν βρίζει καὶ τὸν βλαστημαί, αὐτὸς δὲν εἶνε Χριστιανός.

Γεννᾶται τώρα τὸ ἐρώτημα: **ὑπάρχει ἀγάπη;** Ἀπάντησις: Ὑπῆρχε κάποτε. Τώρα λιγότεψε πολύ. Καὶ στὴ θέσι της τί ὑπάρχει: **μῖσος**.

Μῖσος μέσα **στο σπίτι**. Σπάνια εἶνε τὰ σπῖτια ποὺ ἔχουν ἀγάπη. Φοβερὰ πράγματα συμβαίνουν. Ἀναστατώθηκε ἡ Θεσσαλονίκη καὶ ὅλη ἡ Ἑλλάδα, διότι μιὰ γυναίκα ἔπνιξε τὸν ἄντρα της μ' ἓνα μαντήλι. Καὶ κάθε μέρα ἔχουμε τέτοια ἐγκλήματα. Καὶ τὰ δικαστήρια βγάζουν συνεχῶς διαζύγια καὶ διαλύονται οἱ οἰκογένειες. Τὰ παιδιά δὲν ἀγαποῦν τοὺς γονεῖς. Ἦρθε στὴ μητρόπολι ἓνας γέρος καὶ μοῦ λέει: –Θὰ πέσω στο ῥέμα ν' αὐτοκτονήσω, ἀπελπίστηκα. –Τί λόγος εἶν' αὐτός, τώρα στὰ γηρατειά σου; Τί συμβαίνει; –Ντρέπομαι ποὺ τὸ λέω· ἔξι παιδιά γέννησα, τ' ἀνέθρεψα καὶ τὰ πάντρεψα. Δούλεψα στὴν Αὐστραλία καὶ στὴν Ἀμερική, κοπίασα. Καὶ τώρα ὅλοι, παιδιά καὶ νύφες, μὲ διώχνουν. Ποῦ νὰ πάω;... Ἔτσι τὸν πήραμε στο ἐκκλησιαστικὸ γηροκομεῖο. Αὐτὸ εἶνε τὸ σπίτι σήμερα. Ἄλλοτε δὲν ὑπῆρχαν οἱ ἀνέσεις ποὺ ἔχουμε τώρα, μέσα ὅμως στὰ φτωχὰ ἐκεῖνα καλυβάκια κατοικοῦσαν ἄγγελοι· τὰ σύγχρονα μέγαρα τὰ ἔχουν ὅλα· ἓνα δὲν ἔχουν, τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτὸ τὰ σπῖτια αὐτὰ ἔγιναν κόλασι. Μοῦ ἔλεγε ἓνας ἄντρας: Ὅταν βραδιάζει, τὸ σκέπτομαι πῶς θὰ πάω στο σπίτι· γιατί μὲ περιμένει μιὰ γυναίκα ποὺ θὰ μὲ τaráξη... Καὶ ἡ γυναίκα πάλι σκέπτεται πῶς θὰ ἐπιστρέψῃ ὁ ἄντρας... Ἔφυγε ἡ ἀγάπη. Ὁ Χριστὸς λέει «*Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους*», καὶ ὁ διάβολος λέει «*Μισεῖτε ἀλλήλους*».

Φεύγουμε ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ πᾶμε **στο χωριό**. Ἐνας παπᾶς μοῦ ἔλεγε κλαίγοντας: –Τὰ χάσαμε τὰ χωριά. Χωρίστηκαν οἱ ἄνθρωποι μὲ τὰ κόμματα· ὁ ἓνας πάει στο ἓνα καφφενεῖο, ὁ ἄλλος πάει στο ἄλλο, καὶ δὲν λένε μεταξύ τους καλημέρα· ἔχουν μῖσος καὶ ἔχθρα.

Πάω στο σπίτι, ἀγάπη δὲν βρίσκω· πάω στο χωριό, ἀγάπη δὲν βρίσκω. Νὰ πᾶμε τώρα **στον κόσμο**; Οἱ μεγάλες δυνάμεις παλεύουν μεταξύ τους σὰν ἄγριες τίγρεις ὠπλισμένοι μέχρι τὰ δόντια. Τρύπησαν τὰ βουνὰ κ' ἔχουν κρῦψει πυρηνικὲς βόμβες, ποὺ ἂν θὰ πέσουν στὴ

γῆ θὰ τὴν ἐρημώσουν, καὶ μόνο οἱ ἀρουραῖοι θὰ ἐπιζήσουν. Τέτοιο τρομερὸ μῖσος ὑπάρχει.

Ποῦ βρισκόμαστε! Ἐλειψε λοιπὸν ἡ ἀγάπη. Ὁ Χριστὸς εἶπε, ὅτι θὰ ῥθοῦν χρόνια ἄσχημα· καὶ νάτα ἦρθαν. Εἶνε καταραμένα χρόνια. Γιατὶ ἂν λείψῃ ἡ ἀγάπη ἀπὸ τὴν καρδιά, δὲν πᾶ' νὰ ἔχη ὁ ἄνθρωπος τοῦ κόσμου τὰ πλούτη καὶ τὶς ἐξουσίες; δυστυχισμένος εἶνε. Καὶ **ἡ ἀνθρωπότης σήμερα εἶνε δυστυχισμένη**. Πάσχει ἀπὸ ἔλλειψι ἀγάπης. Καὶ τὸ εἶχε πεῖ ὁ Χριστὸς: Ὅταν πληθύνῃ ἡ ἀνομία, ἡ ἀγάπη θὰ «*ψυγῇ*», θὰ πάθῃ ψῦξι (Ματθ. 24,12)· καὶ τότε ἔρχεται τὸ τέλος.

Ἀγάπη εἶχαν οἱ ἅγιοι. Ἀγάπη εἶχε ὁ ἅγιος **Δημήτριος** ποὺ ἐορτάζουμε σήμερα. Διαβάστε τὸν βίο του. Ἀγαποῦσε. Ὡς ἀξιωματικὸς ἀγαποῦσε τοὺς στρατιῶτες του. Ἀγαποῦσε καὶ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, τὰ παιδιά, ὅλη τὴν κοινωνία. Πάνω ἀπ' ὅλους καὶ ὅλα ὅμως ἀγαποῦσε τὸ Χριστό. Γι' αὐτὸ δίδασκε τὸ εὐαγγέλιο καὶ κατηχοῦσε, ὠδηγοῦσε ψυχὲς στο φῶς, προσπαθοῦσε νὰ κάνῃ κάθε μέρα καλὸ στον κόσμο. Γι' αὐτὸ τὸν συνέλαβαν, τὸν ἔδεσαν, τὸν φυλάκισαν, καὶ γι' αὐτὸ τέλος τὸν θανάτωσαν μὲ λόγχες, καὶ τὸ σῶμα του ἀνέβλυσε μύρο καὶ κάνει θαύματα.

Ἀγάπη! Τίποτ' ἄλλο δὲν ἔχω νὰ σᾶς συστήσω. Παιδιά, ἀγαπᾶτε τοὺς γονεῖς σας, τοὺς δασκάλους σας, τὸν ἱερέα τοῦ Θεοῦ. Γυναῖκες, ἀγαπᾶτε τοὺς ἄνδρες σας. Ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὶς γυναῖκες σας. Πεθερές, ἀγαπᾶτε τὶς νύφες σας καὶ συγχωρηθῆτε μαζί τους. Νύφες, ἀγαπᾶτε τὶς πεθερές σας... Δώστε μου ἓνα σπίτι, ἓνα χωριό, μιὰ χώρα ὅπου βασιλεύει ἡ ἀγάπη· κι ἂς μὴν ἔχουν πλούτη καὶ πολυτέλειες, ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ θὰ τὰ κάνῃ παράδεισο.

Ὅπως ὁ ἅγιος Δημήτριος βοήθησε τὸ Νέστορα καὶ νίκησε τὸ γίγαντα Λυαῖο, ἔτσι κ' ἐμεῖς νὰ νικήσουμε ἓναν ἄλλο Λυαῖο ποὺ ὑπάρχει μέσα μας· τὸν ἐγωισμό. Γιατὶ ὁ ἐγωισμὸς εἶνε ὁ τάφος τῆς ἀγάπης. Ἄς προσπαθήσουμε ὅλοι νὰ ἐξοντώσουμε τὸ ἄγριο αὐτὸ θηρίο καί, μέσα στον κόσμο αὐτὸ τῆς ἀνομίας, ἐμεῖς νὰ μείνουμε **ἀγαπημένοι καὶ ἐνωμένοι**. Ἔρχονται δύσκολες ἡμέρες. Μὴ μᾶς χωρίσουν ἐπίγεια φρονήματα. Τὰ κόμματα χωρίζουν, ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Ἐκκλησία του ἐνώνουν. Πάνω ἀπὸ μικροδιαφορές, ν' ἀγαποῦμε τὴν πατρίδα μας καὶ πρὸ παντὸς τὸ Χριστό μας.

Εὔχομαι διὰ τῶν πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἡ ἀγάπη νὰ φωλιάζῃ στὴν ψυχὴ σας καὶ νὰ εἶστε ὅλοι ἐνωμένοι σὰν **μιὰ οἰκογένεια τοῦ Χριστοῦ**· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**